

Dzień 4.

Księga Mądrości, rozdział 11, wersety 22–26

Świat cały przy Tobie jak ziarnko na szali,
kropla rosy porannej, co spadła na ziemię.
Nad wszystkim masz litość, bo wszystko w Twej mocy,
i oczy zamykasz na grzechy ludzi, by się nawrócili.
Miłujesz bowiem wszystkie stworzenia,
niczym się nie brzydzisz, co uczyniłeś,
bo gdybyś miał coś w nienawiści, nie byłbyś tego uczynił.
Jakżeby coś trwać mogło, gdybyś Ty tego nie chciał?
Jak by się zachowało, czego byś nie wezwał?
Oszczędzasz wszystko, bo to wszystko Twoje, Panie, miłośniku życia!

- **Stając** w obecności Bożej, uczynię znak krzyża.
- **Poproszę**, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.
- **Wyobrażę** sobie kroplę rosy na liściu w słoneczny poranek.
- **Poproszę** w tej medytacji o głębsze poznanie Boga – „miłośnika życia”.
- **Rozpaczynam** rozważanie słowa Bożego.

Na początku warto zadać sobie pytanie, jaki jest mój obraz Boga – może wyniesiony z dzieciństwa, przekazany przez innych ludzi, czy ukształtowany przez doświadczenia życiowe. I zobaczyć, jaki obraz Boga przedstawia proponowany dzisiaj do medytacji fragment Pisma Świętego.

Bóg stworzył świat dobry i piękny, genialny w swojej skomplikowanej strukturze – wszystko, od kwarków do galaktyk, jest Jego dziełem, zamierzonym i doskonałym. Wobec wszechmocy Boga cały ten ogrom Wszechświata jest tylko ziarnkiem piasku. A jednak Bóg troszczy się o niego i nie przestaje go podtrzymywać w istnieniu. Świat został stworzony jako dobry – z miłości i dla miłości. Również człowiek, my wszyscy, zostaliśmy stworzeni z miłości i hojnie obdarowani.

Wolność to najcenniejszy dar dany człowiekowi. Jednak wolna wola niesie ryzyko złych wyborów i niszczenie świata, drugiego człowieka lub siebie. Bóg mimo to nie przestaje kochać swoich stworzeń. Ma litość dla pogubionych i zaplątanych w zło i grzech. Bogu zależy na każdym człowieku, również na tym, który się zagubił, dokonując złych wyborów. Bóg go nie odrzuca, lecz umożliwia powrót do pierwotnego dobra, które było udziałem człowieka po stworzeniu. Wszechmoc Boga objawia się w Jego miłosierdziu.

Rekolekcje to czas spotkania Boga, który jest „miłośnikiem życia” i pragnie prowadzić nas do jego pełni. Również mnie pragnie prowadzić do pełni życia ...

- **Zakończę** rozważanie osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówię *Ojcze nasz*.